

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 28Odi/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119203526
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vincent Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2119203526.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Vincentom Szabóom v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: JUDr. Oskar Chnápko, advokát so sídlom Komenského 3, Banská Bystrica, proti žalovanému: Y. právne zastúpený: JUDr. Natália Stahovcová, advokátka so sídlom Na varte 4/d, Bratislava - Nové Mesto, o zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému k rukám právneho zástupcu žalovaného trovy konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 23.04.2019 domáhal zrušenia oddĺženia dlžníka - žalovaného pre nepoctivý zámer a tiež náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu zdôvodnil tým, že žalovaný nebol v čase podania návrhu platobne neschopný, keď mal dostatočný príjem na postupnú úhradu svojich záväzkov. Zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh. Žalovaný ako dlžník, nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností. Žalobca je veriteľom žalovaného na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorú žalovaný a právny predchodca žalobcu uzatvorili dňa 23.10.2012. Žalobca nadobudol pohľadávku zo zmluvy na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.02.2017 uzavretá medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou žalobcu ako postupníkom. Žalovaný nebol v čase podania návrhu platobne neschopný, pretože v čase pred vyhlásením konkurzu splácal pohľadávky žalobcu pravidelnými mesačnými splátkami v celkovej výške 5.143,12 Eur. Úhrady boli vykonávané prostredníctvom zrážok zo mzdy, a teda je zrejmé, že žalovaný je osobou v pracovnom pomere v produktívnom veku, pričom výška poslednej vykonanej zrážky zo mzdy bola 200 eur. Žalovaný nemal pri oddĺžení poctivý zámer, keďže pri podaní návrhu mal snahu poškodiť svojich veriteľov, alebo zvýhodniť niektorého zo svojich veriteľov. U žalovaného sa nezmenili žiadne okolnosti. Žalovaný bol naďalej zamestnaný a jeho životné náklady sa nijakým spôsobom nezmenili. Tieto skutočnosti vyplývajú z návrhu na vyhlásenie konkurzu a rovnako zo životopisu žalovaného. Žalovaný by pokračovaním v plnení svojich záväzkov dokázal splatiť svoje záväzky voči všetkým veriteľom. Využitím inštitútu oddĺženia poškodil všetkých svojich veriteľov, keď po oddĺžení nie je povinný uhradiť ani časť svojich záväzkov, aj napriek skutočnosti, že nesplnil podmienky platobnej neschopnosti. Žalovaný podal nepravdivé vyhlásenie o platobnej neschopnosti, čím sa akoby úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Žalovaný po podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu nekontaktoval žalobcu ani

nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v rámci svojich možností, nemal poctivý zámer. Žalovaný nebol súčinný ani pred podaním návrhu, keď žalobcom a jeho právnym predchodcom niekoľkokrát kontaktovaný či už písomnou alebo telefonickou formou a bola mu ponúknutá možnosť uhradiť svoj záväzok formou bezúročného splátkového kalendára, avšak tento tieto možnosti nevyužil. Žalovaný po vyhlásení konkurzu nevykonával v prospech žalobcu žiadne úhrady svojho záväzku napriek tomu, že sa u žalovaného nijako sa nezmenili žiadne okolnosti. Žalovaný je naďalej zamestnaný a jeho životné náklady sa nijakým spôsobom nezmenili. Tieto skutočnosti vyplývajú z návrhu na vyhlásenie konkurzu a rovnako zo životopisu žalovaného. Žalovaný by pokračovaním v plnení svojich záväzkov dokázal splatiť svoje záväzky voči všetkým veriteľom. Využitím inštitútu oddĺženia poškodil všetkých svojich veriteľov, keď po oddĺžení nie je povinný uhradiť ani časť svojich záväzkov, aj napriek skutočnosti, že nespĺnil podmienky platobnej neschopnosti. Žalovaný disponoval a disponuje finančnými prostriedkami na plnenie svojich záväzkov a v prípade riadneho plnenia svojich záväzkov by bol schopný splatiť všetky svoje záväzky. Žalovaný má a mal pravidelný príjem, ktorý je základnou podmienkou na povolenie splátkového kalendára. Rozhodnutie o povolení oddĺženia je dôvodom na bezodkladné rozhodnutie o zastavení exekúcie. Následkom zastavenia exekúcie je odblokovanie, napr. mzdy dlžníka, ktorou môže dlžník znova v plnom rozsahu disponovať. Žalovaný podľa vyššie uvedeného nespĺňa ani druhý predpoklad platobnej neschopnosti, a to nemožnosť peňažnú pohľadávku voči nemu vymôcť exekúciou. Ak v prípade núteného výkonu pohľadávok voči žalovanému by k ich uspokojeniu došlo v relatívnej krátkej dobe, nie je dôvod žalovaného oddľžovať od všetkých záväzkov, a teda nie sú ani naplnené požiadavky platobnej neschopnosti.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe poprel, že by mal nepoctivý zámer a že pri podaní návrhu a v rámci konkurzného konania uviedol akékoľvek nepravdivé skutočnosti. Napriek tomu, že v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu a aj v súčasnosti má žalovaný príjem zo zamestnania, nebol schopný plniť 180 dní po lehote splatnosti svoje peňažné záväzky. Žalovaný tento svoj príjem zo zamestnania uvádzal aj pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu a jeho príjem musel byť zrejmy súdu, ktorý konkurz vyhlásil, už zo skutočnosti, že z predmetnej mzdy boli žalovanému (dlžníkovi) vykonávané zrážky zo mzdy. Žalovaný mal nesplatené dlhy v celkovej výške približne 40.000 až 48.000 eur. Cieľom právnej úpravy tzv. oddĺženia je zbaviť dlhov nemajetné fyzické osoby a umožniť týmto osobám, aby mohli viesť život nad hranicou chudoby. Podľa Štatistického úradu SR je hranica chudoby pre jednočlennú domácnosť 360 eur. V mieste bydliska žalovaného je cena nájmu jednoizbového bytu vo výške približne 450 eur mesačne. Žalovaný má aj v súčasnosti príjem, ktorý mal v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu a je vo výške cca 900 eur netto. Tento príjem dosahuje mimoriadnym úsilím tak, že pracuje nadčasy a pracuje priemerne 6 dní v týždni. Má záujem vytvoriť si životnú rezervu vo forme úspor. Vzhľadom na to, že žalovaný nemal a nemá žiaden majetok, ktorý by bolo možné speňažiť a ďalší život na hranici chudoby bol pre žalovaného neúnosný, podal návrh na vyhlásenie konkurzu. Akékoľvek splátky dlhov v exekúcii by znamenali, že by žalovaný žil na hranici chudoby alebo pod touto hranicou minimálne 15 nasledujúcich rokov. Nemohol by si založiť rodinu, mať žiaden majetok ani bývanie. Akákoľvek strata zamestnania by bola likvidačná. Žalovaný pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu uviedol všetkých svojich veriteľov, uviedol všetky dôležité informácie, neuviedol žiadne nepravdivé informácie, poskytol správcovi všetku potrebnú súčinnosť, neuviedol sa do platobnej neschopnosti úmyselne, okolnosti platobnej neschopnosti uviedol pravdivo v návrhu na vyhlásenie konkurzu. Žalovaný má stredné vzdelanie bez maturity. Vyrastal v detskom domove (od veku 3 roky do 18 rokov), nemá žiadnu rodinu, ktorá by mu pomohla, poskytla mu bývanie alebo dar/pôžičku. V súčasnosti býva v kancelárskych priestoroch bývalej pekárne. Jeho platobná neschopnosť vznikla tak, že po opustení zariadenia pre deti z detských domovov, kde mohol bývať do veku 21 rokov a keďže mal stále prácu si žalovaný zobral hypotekárny úver, aby mal kde bývať. Tento úver riadne splácal až do času, kým prišiel o prácu. Následne sa situáciu snažil zachrániť čerpaním úverov tak, aby mal na splátku hypotéky, čo však situáciu ešte zhoršilo a došlo k predaju predmetnej nehnuteľnosti na dražbe. Výška nesplatenej časti hypotéky po speňažení nehnuteľnosti na dražbe bola až takmer 30.000 eur. Poskytnutý úver výrazne prevyšoval hodnotu zabezpečenéj nehnuteľnosti.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení (v tzv. replike) uviedol, že veritelia sa o vyhlásení konkurzu dozvedia spravidla po rozhodnutí súdu. Ak dlžník vyhlási, že je platobne neschopný, hoci tomu tak nie je, navodí účinky spojené s týmto vyhlásením, splní jednu z podmienok vyhlásenia konkurzu a v prípade vyhlásenia konkurzu v konečnom dôsledku poškodí svojich veriteľov. Žalovaný v čase vyhlásenia konkurzu mal dlhodobo pravidelný mesačný príjem, z ktorého mohol svoje záväzky voči veriteľom postupne uspokojovať. Predpokladom platobnej neschopnosti je skutočnosť, že fyzická osoba nie je

schopná ani len čiastočne plniť svoj záväzok. Musí byť zrejmé, že plnenie záväzku je pre dlžníka nemožné. Ak teda dlžník je schopný plniť splatnú pohľadávku veriteľa aspoň čiastočne, nie je však ochotný ju hradiť, nie je možné takého dlžníka považovať za platobne neschopného.

5. Žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobcu (tzv. duplike) uviedol, že mal v čase vyhlásenia konkurzu, resp. ku dňu podania návrhu vedené viaceré exekúcie. Z výšky celkových dlhov žalovaného (40.000 - 48.000 eur), vyplýva, že žalovaný je nemajetný. Všetky dlhy mohli byť uspokojované len zrážkami zo mzdy, a to v tom poradí ako jednotlivé príkazy na zrážky zo mzdy prišli v jednotlivých exekúciách. Preto je preukázané, že žalovaný mal aspoň (minimálne) jeden peňažný záväzok, ktorý nebol schopný plniť 180 dní po splatnosti. Zamestnávateľovi žalovaného boli doručené napríklad nasledovné príkazy na zrážky zo mzdy, resp. dohody o zrážkach zo mzdy: a) EI. Bencont Investments (Poštová banka). Nad rámec toho mala pohľadávku voči žalovanému aj Tatrabanka vo výške 28.000 eur. Neschopnosť žalovaného po dobu 180 dní plniť jeden dlh vyplýva aj z toho, že v zmysle Exekučného poriadku je možné vykonať zrážky zo mzdy len do výšky jednej tretiny mzdy. Žalovaný objektívne nebol schopný splácať viac, pretože po odpočítaní jednej tretiny mzdy mu ostala suma 600 eur, z ktorej nemohol uspokojiť svojich veriteľov a to ani čiastočne vzhľadom na to, že jeho dlhy boli v celkovej výške 40.000 - 48.000 eur.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie, a to oboznámením sa s listinnými dôkazmi, predovšetkým zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1/2017 (č.l. 12 spisu), zmluvou o úvere zo dňa 22.10.2012 (č.l. 16 spisu), zoznamom veriteľov dlžníka (č.l. 40 spisu), životopisom dlžníka (č.l. 41 spisu), zrušením príkazu na zrážky zo mzdy (č.l. 43 spisu), oznámením o ukončení zrážania zo mzdy (č.l. 44 spisu), žiadosťou o vykonanie zrážok zo mzdy (č.l. 46c spisu), dohodou o zrážkach zo mzdy (č.l. 46d spisu), žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 28.09.2015 (č.l. 47 spisu), dohodou o zrážkach zo mzdy zo dňa 28.09.2015 (č.l. 48 spisu), výzvou na vykonávanie zrážok zo mzdy zo dňa 08.12.2015 (č.l. 49 spisu), žiadosťou o pozastavenie zrážok zo mzdy zo dňa 13.06.2018 (č.l. 52 spisu), rekapituláciou zrážok zo mzdy (č.l. 95 - 102 spisu), výplatnými páskami (č.l. 103 -105 spisu), výpisom z nebankového registra (č.l. 125 -126 spisu), výpisom z bankového registra (č.l. 128 spisu), oznámením Tatrabanky, a.s. zo dňa 27.02.2017 (č.l. 129 spisu), s obsahom spisu Okresného súdu Trnava vedeného pod sp. zn. 36Odk/85/2018, ako i s celým obsahom spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

7. Právny zástupca žalovaného v konaní uviedol, že z Výpisu z bankového registra klientskych informácií vyplýva, že žalovaný mal dlh voči Tatrabanke vo výške 28.172 eur a voči Slovenskej sporiteľni vo výške 878 eur. Z Výpisu z nebankového registra vyplýva, že žalovaný mal dlh voči Poštovej banke vo výške 14.424 eur. Žalovaný nebol schopný splácať hypotéku na byt, preto si zobral ďalšie úvery. Predmetný byt bol potom predmetom výkonu záložného práva, avšak aj po jeho predaji na dražbe zostala veriteľovi (Tatrabanka) pohľadávka voči žalovanému približne v sume 28.000 eur. Dôvodom zlej situácie žalovaného bolo to, že nebol schopný splácať hypotéku, keď bol nezamestnaný, takže si nabral úvery, aby splácal hypotéku a tým sa dostal do dlhovej pasce. Žalovanému boli vykonávané zrážky zo mzdy a ďalšie exekúcie boli v poradí a čakali, aby mohli byť uspokojené tými zrážkami, a nad rámec tých všetkých exekúcií tam bola pohľadávka Tatrabanky vo výške 28.000 eur. V prípade zrušenia oddĺženia by sa tento dlh obnovil.

8. Podľa ustanovenia § 166f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“) veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením, má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení, ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

9. Podľa ustanovenia § 166f ods. 2 ZKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je účinné voči všetkým. Iné rozhodnutie o návrhu na zrušenie oddĺženia nie je prekážkou, aby sa rozhodovalo o novom návrhu na zrušenie oddĺženia, ak je podaný iným veriteľom alebo sú tu nové dôkazy, ktoré poctivý zámer dlžníka vylučujú.

10. Podľa ustanovenia § 166f ods. 4 ZKR, zrušením oddĺženia sa oddĺženie stáva voči všetkým veriteľom neúčinné. Pohľadávkam sa v plnom rozsahu, v ktorom ešte neboli uspokojené, obnovuje pôvodná vymáhateľnosť aj splatnosť. Takéto pohľadávky sa nepremičia skôr ako uplynú desať rokov od zrušenia oddĺženia.

11. Podľa ustanovenia § 166f ods. 5 ZKR, právoplatné rozhodnutie o zrušení oddĺženia je rozhodnutím o vylúčení podľa § 13a Obchodného zákonníka.

12. Podľa ustanovenia § 166g ods. 1 ZKR, dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

13. Podľa ustanovenia § 166g ods. 2 ZKR, dlžník nemá poctivý zámer najmä, ak

- c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa.

14. Podľa § 166g ods. 3 ZKR, súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

15. Podľa § 166g ods. 4 ZKR, súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydlie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

16. Podľa § 166g ods. 5 ZKR, poctivý zámer dlžníka súd skúma iba v konaní o návrhu na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. V konkurznom konaní ani v konaní o určení splátkového kalendára súd poctivý zámer dlžníka neskúma.

17. Podľa § 167 ods. 2 ZKR, návrh na vyhlásenie konkurzu sa podáva elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky súdu prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ktorý sa zverejní na webovom sídle ministerstva. Okrem všeobecných náležitostí návrhu podľa § 127 Civilného sporového poriadku návrh na vyhlásenie konkurzu obsahuje

- a) dlžníkov životopis spolu s opisom jeho aktuálnej životnej situácie,
- b) zoznam osôb spriaznených s dlžníkom,
- c) zoznam aktuálneho majetku a zoznam majetku väčšej hodnoty, ktorý vlastnil v posledných troch rokoch,
- d) zoznam veriteľov,
- e) vyhlásenie dlžníka o platobnej neschopnosti,
- f) doklad nie starší ako 30 dní preukazujúci, že voči dlžníkovi sa vedie exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie.

18. Medzi stranami vznikol spor o poctivom zámere žalovaného ako dlžníka v konkurznom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36Odk/85/2018, ktorú pochybnosť žalobca vyvodzuje z toho, že žalovaný podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR v návrhu na vyhlásenie konkurzu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu, podľa § 166g ods. 2 písm. f) ZKR nebol platobne neschopný a podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR mal snahu poškodiť svojho veriteľa. Žalovaný zároveň nenaplnil zákonný predpoklad poctivého zámeru, pretože po podaní návrhu nevynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností podľa § 166g ods. 1 ZKR. Žalobca svoju argumentáciu oprel o to, že žalovaný mal a má pravidelný príjem zo zamestnania a mohol postupne uspokojiť všetkých svojich veriteľov.

19. Z obsahu konkurzného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 36Odk/85/2018 vyplýva, že na základe návrhu žalovaného na vyhlásenie konkurzu doručeného súdu dňa 04.05.2018 príslušný konkurzný súd uznesením č.k. 36Odk/85/2018-15 zo dňa 18.05.2018 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka - žalovaného (výrok I.) a rozhodol o oddĺžení dlžníka - žalovaného (výrok IV.). Uznesenie bolo zverejnené dňa v Obchodnom vestníku č. 100/2018 dňa 25.05.2018.

20. Zo žalobného návrhu je zrejmá snaha žalobcu podradiť jeho základný argument o nepoctivom zámere žalovaného vychádzajúci z toho, že žalovaný má pravidelný príjem, z ktorého by vedel uspokojiť všetkých veriteľov, pod viacero skutkových podstát nepoctivého zámeru. Žalobca v tom vidí uvedenie nepravdivej dôležitej informácie v zmysle § 166g ods. 2 písm. c) ZKR, platobnú schopnosť dlžníka v zmysle § 166g ods. 2 písm. f) ZKR, snahu poškodiť veriteľa v zmysle § 166g ods. 2 písm. h) ZKR a napokon aj nevyvaloženie úprimnej snahy riešiť svoj dlh v medziach svojich možností v zmysle § 166g ods. 1 ZKR. V tejto súvislosti je však potrebné zdôrazniť, že nie je možné vyvodzovať naplnenie skutkovej podstaty nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. c) ZKR (uvedenie nepravdivej dôležitej informácie) z toho, že by žalovaný nebol platobne neschopný, pretože táto skutočnosť by už napĺňala skutkovú podstatu nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. f) ZKR. Inými slovami, ak by dlžník nebol platobne neschopný, znamenalo by to, že nemal poctivý zámer pri oddĺžení s poukazom na § 166g ods. 2 písm. f) ZKR, avšak neznamená to, že tým uviedol nepravdivú dôležitú informáciu v zmysle § 166g ods. 2 písm. c) ZKR.

21. Dňa 01.03.2017 nadobudla účinnosť vyhláška Ministerstva spravodlivosti SR č. 665/2005 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Z dôvodovej správy k tomuto zákonu vyplýva jednoznačný zámer zákonodarcu riešiť sociálno-ekonomický problém dlžníkov, ktorí majú málo majetku a aj nízke príjmy a hodnota ich záväzkov spravidla významne presahuje hodnotu ich majetku. Veritelia takýchto dlžníkov spravidla vymáhajú svoje pohľadávky v exekučných konaniach, ktoré sú vedené neefektívne a dlhodobo s minimálnou alebo žiadnou možnosťou vymoženia pohľadávok. Takéto osoby sú na účely oddĺženia konkurzom považované za platobne neschopné.

22. Posudzovanie otázky naplnenia znakov nepoctivého zámeru nezávisia len od naplnenia dikcie zákona a mechanického posudzovania, ale zákonodarca kladie dôraz na komplexné posudzovanie každého prípadu osobitne zohľadňujúc osobitosti individuálnych skutočností, čo vyplýva nielen z ust. § 166g ods. 1 ZKR, ale aj demonštratívnej povahy ust. § 166g ods. 2 ZKR a tzv. priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v ust. § 166g ods. 3 a 4 ZKR.

23. V konaní nie sú sporné tvrdenia žalovaného o tom, že vyrastal v detskom domove, po dovŕšení plnoletosti sa musel starať sám o seba, zamestnal sa, a že potrebu bývania riešil prostredníctvom hypotekárneho úveru. Žalobca nesporel ani to, že žalovaný nebol schopný splácať hypotéku, čím došlo k výkonu záložného práva a predaju bytu na dražbe, pričom financujúcej banke zostala aj po predaji nehnuteľnosti pohľadávka voči žalovanému vo výške 28.000 eur. Z Oznámenia Tatrabanky, a.s. zo dňa 27.02.2017 (č.l. 129 spisu) vyplýva, že banka oznamuje žalovanému výkon záložného práva, a to predajom predmetu dražby dňa 21.10.2016, pričom zostávajúca výška pohľadávky banky ku dňu 25.01.2017 predstavuje celkovú sumu 29.307,22 eur.

24. Pri takejto životnej situácii je využitie právneho inštitútu oddĺženia úplne legitímnym prostriedkom, aby sa žalovaný dostal z dlhovej pasce a dostal možnosť zaradiť sa do spoločnosti, založiť si rodinu a viesť dôstojný život. V jeho prípade navyše súd vníma očividnú snahu žalovaného uplatniť sa po opustení detského domova v spoločnosti nájdením si zamestnania a snahou zabezpečiť si bývanie, a takýto prístup žalovaného považuje súd za zodpovedný. Je logické (a zákonodarca pri právnej úprave oddĺženia predpokladal práve takéto prípady), že sa žalovaný snažil udržať svoje obydlie, aj za cenu naberania ďalších úverov, čím sa dostal do tzv. dlhovej pasce. Ako uviedol sám žalobca oddĺženie je určené v zmysle dôvodovej správy k ZKR pre špecifickú skupinu ľudí. Pre túto skupinu je oddĺženie jedinou možnosťou, ako sa vymaniť z dlhovej pasce, do ktorej sa dostali či už vlastným pričinením alebo pre okolnosti, ktoré nevedeli ovplyvniť.

25. Z vyjadrení žalovaného je zrejmé, že ide o osobu, na ktorú je potrebné hľadieť miernejšie, a to vzhľadom na to, že bol vychovaný v detskom domove, čiže po opustení detského domova sa v mladom

veku musel sám postarať o vlastnú obživu, bývanie, atď. Súd tiež prihliadol aj na dosiahnutú úroveň vzdelania (stredoškolské bez maturity).

26. V prípade žalovaného nie je možné konštatovať jeho nepoctivý zámer pri oddlžení na základe toho, že by nevyakladal snahu riešiť svoje dlhy (podľa § 166g ods. 1 ZKR) alebo že by mal snahu poškodiť veriteľa (podľa § 166g ods. 2 písm. h/ ZKR), keď z predložených dokladov je zrejmé, že tento postupne uhrádzal svoje dlhy formou zrážok zo mzdy. Zároveň je však potrebné akceptovať argumentáciu žalovaného, že nemá žiaden iný majetok okrem mzdy, ktorý by bolo možné speňažiť a ďalší život na hranici chudoby by bol pre neho neúnosný, nemohol by si založiť rodinu, mať žiaden majetok ani bývanie. Očakávania žalobcu, že z príjmu žalovaného by sa postupom času uspokojili všetci jeho veritelia, a to bez ohľadu na obdobie, počas ktorého by musel takto svoje dlhy splácať, je popretím samotného zmyslu právneho inštitútu oddlżenia. Podstata oddlżenia spočíva totiž práve v tom, aby mal dlžník v živote šancu dostať z dlhov, t.j. aby perspektíva jeho budúceho života nebola založená len na splácaní dlhov. Samozrejme táto príležitosť pre dlžníka musí byť korigovaná, nie je totiž akceptovateľné, aby sa dlžníci zbavovali dlhov. Ako korekcia slúži práve možnosť preverovania poctivého zámeru dlžníka.

27. Žalobca ďalej poukázal na to, že žalovaný mohol podať návrh na schválenie splátkového kalendára bez špecifikácie, akým spôsobom to má dokazovať nepoctivý zámer žalovaného pri podaní návrhu na vyhlásenie konkurzu. Ak tým chcel žalobca naznačiť, že nepoctivý zámer žalovaného mal spočívať v tom, že požiadal o vyhlásenie konkurzu, namiesto toho, aby požiadal o splátkový kalendár, súd k tomu uvádza, že zákon umožňuje fyzickým osobám, ktoré spĺňajú podmienky oddlżenia, rozhodnúť sa, či využijú formu konkurzu alebo formu splátkového kalendára. Tým, že si dlžník zvolí jednu z možností, ktoré mu ponúka zákon, v žiadnom prípade na základe toho nemožno konštatovať jeho nepoctivý zámer.

28. Platobnú neschopnosť žalovaného má súd preukázanú tým, že žalovanému boli vykonávané zrážky zo mzdy a ďalšie exekúcie boli v poradí a čakali, aby mohli byť uspokojené, a nad rámec týchto exekúcií mala voči žalovanému pohľadávku spoločnosť Tatrabanka, a.s. vo výške 28.000 eur titulom hypotekárneho úveru (čo žalobca nerozporoval). Ako vyplýva z predložených dokladov, všetky dlhy žalovaného mohli byť uspokojované len zrážkami zo mzdy. Je teda očividné, že žalovaný mal aspoň (minimálne) jeden peňažný záväzok, ktorý nebol schopný plniť 180 dní po splatnosti. Žalovaný objektívne nebol schopný splácať viac ako mu bolo zrážané, pretože po odpočítaní jednej tretiny mzdy mu ostala suma 600 eur, z ktorej nemohol uspokojiť svojich veriteľov a to ani čiastočne (čo žalobca nerozporoval). Z obsahu spisu sp. zn. 36OdK/85/2018 vyplýva, že žalovaný mal v čase podania návrhu na vyhlásenie konkurzu 17 veriteľov (podľa Zoznamu veriteľov na č.l. 6 spisu), jediným jeho hodnotnejším majetkom bola nehnuteľnosť - byt (podľa Zoznamu majetku väčšej hodnoty na č.l. 9 spisu) a podľa informácií z Centrálného registra exekúcií sa viedli na majetok žalovaného tri exekúcie (č.l. 3 spisu). V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 7Er/4/2017 bolo exekútorovi udelené poverenie dňa 09.01.2017 na vymoženie sumy 892,46 eur. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 11Er/1237/2016 bolo exekútorovi udelené poverenie dňa 23.12.2016 na vymoženie sumy 492,50 eur. A napokon v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 5Er/1048/2016 bolo exekútorovi udelené poverenie dňa 09.01.2017 na vymoženie sumy 35,36 eur. Aj z tohto je zrejmé, že tieto exekúcie boli vedené na vymoženie relatívne nízkych súm, a hoci boli vedené od roku 2016, resp. 2017 (pričom návrh na vyhlásenie konkurzu bol podaný 07.05.2018) nebolo ich možné od žalovaného ako povinného vymôcť, nepochybne práve z dôvodu vykonávaných zrážok zo mzdy. Súd tak nemal preukázané naplnenie ani ďalšej namietanej skutkovej podstaty nepoctivého zámeru, a to podľa § 166g ods. 2 písm. f) ZKR.

29. V danom prípade súd nezistil naplnenie žiadnej z namietaných skutkových podstát nepoctivého zámeru žalovaného pri oddlžení, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

30. Súd nevykonával ďalšie navrhované dôkazy z dôvodu hospodárnosti konania, keďže vykonanie týchto dôkazov by nemalo pre rozhodnutie vo veci samej podstatný význam.

31. Súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšou argumentáciou sporových strán prezentovanou v konaní, pretože s poukazom na ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva pri odôvodnení súdneho rozhodnutia sa nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia (viď napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2 Cdo 216/2012 alebo nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 119/03).

32. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

33. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému ako procesne úspešnej strane sporu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, keďže miera jeho úspechu v konaní je v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z.).